

"EEN GOED SOLDAAT ..."

Blijspel in twee bedrijven

door

JOHAN DOBBELAAR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: “**EEN GOED SOLDAAT...**” gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN DOBBELAAR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Trees - dame 1
haar dochter Katja - dame 2
haar tweede dochter Greet - dame 3
haar derde dochter Mies - dame 4
haar zus Suzan - dame 5
haar man Kees - heer 1
buurman Daan - heer 2

DECOR:

Op het toneel een lage tafel en een zitbank met minstens een los kussen. Twee deuren. Een deur die naar buiten leidt (deur 1) en een deur die naar de andere vertrekken leidt (deur 2). Een plant in een pot. Een kast waarin in ieder geval een fles jenever – Bokma- (of 2) en een aantal jeneverglazen kan staan. Kachel of op z'n minst een thermostaatregelaar van een cv

Verder nodig:

Dispenser (voor zoetjes), dikke bril die zowel door Daan als door Kees gedragen kan worden. Pillendoosje (mag “apothekersdoosje” zijn met bijsluiters). Pilletjes of zoetjes, koffieservies, koffers, soldatenuitrusting met in ieder geval kistjes, pet en staf, 3 zo goed als identieke mobiele telefoons, dameskleding (jurken / mantelpakje voor DAAN en KEES), zwarte schmink of roet, “sneeuw” voor op schouders, hoofden, jassen als mensen binnenkomen. Glas voor sherry, glas voor melk, sherryfles, pijp voor Suzan, knijpooorbellen, sinaasappelen, banaan, “ijspegels”.

Geluiden: mobiele telefoon, deurbel

EERSTE BEDRIJF

Trees komt als eerste op (koffer in de hand) ook Katja, Greet en Mies komen op (allemaal koffer in de hand), maar meteen bij binnenkomst begint Trees al te praten. (ze doen al pratende hun jassen en shawls uit.

TREES: Zo, hèhè, dat was me de reis wel zeg, en wat een noodweer.

KATJA: We zullen de omgeving niet uitgebreid moeten bekijken, met die sneeuwstormen ligt alles straks onder.

TREES: Ben je gek? Als het zonnetje erdoor komt, dooit het meteen en dan zul je eens zien...

GREET: Nou, wat zul je dan zien?

TREES: De prachtige omgeving van Zaamslag. Het is eigenlijk verschrikkelijk dat jullie mijn geboortedorp nooit eerder hebben gezien.

MIES: Ik ben alleen al blij dat het mijn geboortedorp niet is!

TREES: Hoe weet jij dat nou? Je hebt het amper gezien?

MIES: Nee, maar het ligt uren van de beschaafde wereld verwijderd.

TREES: Dat was vroeger zo, toen je hier alleen maar met een veerpont kon komen, maar nu er een tunnel ligt, sta je zo in de Randstad hoor. *(met blijmoedige uitdrukking)* Vroeger kwam er ieder heel uur een rits auto's door het dorp, die kwamen dan van de boot af... oohh, wat een tijd! *(de dochters kijken elkaar wanhopig aan)*

GREET: Heb je toch wel genoeg boodschappen, moeder; kijk eens naar buiten, het gaat geloof ik, alleen maar meer sneeuwen.

TREES: O, dan zul je eens zien, hoe morgen de weiden er bij liggen, en het dorpspleintje rond de kerk, De Axelsestraat, de Polderstraat, de boerderij met boerenput van boer de Klerk...

MIES: En het geasfalteerde parkeerterrein voor de C1000!!

TREES: Vroeger was daar de Spar.

KATJA: *(uit het raam kijkend)* Daar hebben we straks niet veel meer aan, volgens mij zitten we hier straks helemaal ingesneeuwd.

TREES: Ach, zo'n vaart zal het allemaal wel niet lopen hoor. Tegenwoordig staan ze meteen met een sneeuwschuiver of een strooimachine voor je deurtje.

GREET: Maar niet als je deurtje in een uithoek ligt, achter een dorp dat al niet meer in de beschaafde wereld ligt.

TREES: En als dat zo is, nou dan hebben we eten en drinken genoeg bij ons om de eerstkomende week door te komen. Mijn enigste zorg is eigenlijk of Suzan er wel door zal kunnen komen.

KATJA/GREET/MIES: SUZAN??????

TREES: Ja, hihi, jullie tante Suzan, ja dat was ik vergeten te zeggen, die heb ik ook uitgenodigd. Nu jullie vader er niet bij is, kan ik eindelijk eens rustig met haar bijpraten. Jullie weten dat dat niet lukt als die twee in een vertrek samen zijn.

MIES: Je kan nog beter een hond en een kat samen in de meterkast stoppen.

GREET: Wat hebben die twee in hun leven al een ruzie gemaakt.

KATJA: Ja, neem me niet kwalijk, maar tante Suzan houdt er ook wel erg rechtlijnige ideeën op na hoor.

MIES: Ja, ze is niet voor niets majoor eerste klas bij het leger.

GREET: En ze doet haar uniform nooit uit.

TREES: Nou, ze zal het toch wel eens uitdoen?

MIES: Heel misschien om te douchen...

KATJA: Maar zeker niet om te slapen, dat geloof ik nooit.

GREET: En zo hoort het ook, een goede soldaat is voor de oorlog paraat.

MIES: En zoals vader altijd zegt: De vijand zal zich te pletter schrikken als hij tante Suzan tegenkomt aan het front.

KATJA: Vader schrikt zich ook te pletter als hij haar tegen komt.

GREET: Hij zorgt er dan ook voor dat hij haar zo weinig mogelijk tegen komt.

TREES: Goed, nu weten we het weer wel. Ik wil jullie er wel even fijntjes op wijzen dat tante Suzan veel geld heeft; want ze maakt nooit iets op, en als ze merkt dat ze een paar lieve nichtjes heeft, kunnen die daar misschien nog wel eens goed mee zijn; snap je? Dus ik zou maar aardig zijn voor je tante de majoor. Katja, maak jij ons eens een heerlijk kopje koffie. Als Suzan dan komt, kan ze zich daar meteen aan warmen. *(Katja af)*

MIES: Dat heeft tante Suzan helemaal niet nodig.

GREET: Nee hoor, die slaapt bij tien graden onder nul nog buiten, met d'r kistjes aan, dat wel natuurlijk. Maar laat ze maar lekker zuinig aan doen. Nooit de verwarming aan en zo; alles wat ze uitspaart is op een dag lekker voor ons. We zullen toch maar lief voor haar zijn.

MIES: Wat een geluk voor vader, dat hij dit niet mee hoeft te maken.

TREES: Jullie praten over hem alsof 'ie dood is.

GREET: Hij zou ook liever dood zijn dan dattie bij tante Suzan onder een dak moest.

TREES: Hou er nu maar eens over op. Ik ben zo blij dat ik weer in mijn oude dorpje ben. Toen we zojuist over het Plein reden en door de Axelsestraat naar hier, zag ik nog een heleboel dingen die er vroeger ook al waren....

MIES: Volgens mij zijn er hier ALLEEN maar dingen die er vroeger ook

al waren.

GREET: Laat moeder nu even praten, Mies.

TREES: Ik zag bakkerij Risseeuw op het hoekje, die winkel is groter geworden. Daar halen we van de week nog een paar lekkere broodjes. En ik zag café HET WAPEN VAN ZEELAND op de andere hoek, en ik zag die hele grote modezaak van Van Westen; volgens mij was die vroeger niet zo groot hoor. En kapper Lensen, en de loodgieterzaak Van de Zeeuw daar was nu iets van een museum gevestigd of zo. En het huis van dokter Verboom zag ik ook.

MIES: Dat oude gemeentehuis vond ik wel schattig.

TREES: Ja daar had je vroeger het badhuis onder en de brandweer.

KATJA: (*terug op*) Brandweer... is er brand?

GREET: Nee, we hebben het over dat dorp hier... hoe heet het ook weer?

TREES/MIES/KATJA: ZAAMSLAG!

KATJA: De koffie loopt.

TREES: Mooi, nu maar hopen dat Suzan heelhuids en zonder kleerscheuren hier aan komt.

MIES: Weet ze de weg wel?

GREET: Iemand die gewend is op het slagveld zijn weg te vinden, tussen brandende ruïnes en stinkende soldatenlijken, die vindt toch de Axelsestraat in Zaamslag ook wel?

KATJA: Volgens mij is tante Suzan nog nooit in een oorlogsgebied geweest.

MIES: Het is een echte soldaat in vreedestijd.

TREES: Jullie hebben het maar steeds over een soldaat, maar tante Suzan is een MAJOOR hoor.

GREET: Ja, een majoor eerste klas. Dat maakt ze je altijd wel duidelijk.

KATJA: (*kijkt weer uit het raam*) Moet je nou toch kijken, de sneeuw hoopt zich steeds hoger op. Ik zie geen verschil meer tussen de wegen en het land.

TREES: O wat gezellig; draai de kachel nog maar wat hoger, Mies.

MIES: (*friemelend aan de kachel*) Gelukkig stond hij al aan, hopelijk kan hij op vijftig graden of zo.

GREET: Straks wordt het hier nog een tropische vakantie.

KATJA: (*heeft gsm in de hand genomen en bekijkt die uitvoerig*) Zou mijn gsm het nog wel doen?

MIES: Waarom zou die het nu niet meer doen?

KATJA: Hij gaat maar niet over.

GREET: Soms heb je inderdaad van die plaatsen waar een gsm geen ontvangst heeft.

MIES: Dat zal toch niet juist hier zijn?

TREES: En wat dan nog? Een gsm-loos weekje, lijkt me heerlijk.

KATJA: Moeder, dat zou betekenen dat Gert-Jan me een hele week niet kan bereiken!!

MIES: En dat ik Luuk geen instructies kan geven!

GREET: En dat ik mijn grote bever geen goedenacht kan wensen.

MIES: Grote bever?

GREET: Zo noem ik mijn Robbie altijd.

KATJA: Grote bever? Goeie grutten.

GREET: Ach doe niet zo stoer. Jij hebt toch ook wel een troetelnaampje voor Gert-Jan

MIES: Ik vind Gert-Jan helemaal geen type voor een troetelnaampje.

KATJA: En waarom dan wel niet? Gert-Jan is best wel uuhhmm..

MIES/GREET: Nou?

KATJA: Nou ja...

MIES: Goed, zeg maar eens wat zijn troetelnaampje is.

GREET: Ja, zeg eens Katja. Ik heb het ook gezegd. (*Katja praat zo zacht dat niemand het kan verstaan*)

MIES/GREET: HUH?

MIES: Zeg het eens hardop.

KATJA: (*verlegen*) Mijn garnaaltje.

GREET: Op welk lichaamsdeel slaat dat?

TREES: Greet!!

KATJA: Dat is omdat hij zo'n roze velletje heeft.

GREET: Ik zou als man toch niet graag voor garnaal uitgemaakt willen worden.

MIES: Als vrouw trouwens ook niet.

KATJA: En nu jij Mies; hoe noem jij Luuk?

MIES: Nou, ik ben 't geloof ik, vergeten...

KATJA/GREET: Helemaal niet!

MIES: Mijn kikkertje...

KATJA/GREET: KIKKERTJE?

TREES: Een bever, een garnaal, een kikker... fijne familie wordt dat!

MIES: En jij moeder, hoe noemde jij vader vroeger?

TREES: Uhm, ik geloof dat wij dat vroeger niet deden.

GREET: Ga toch weg, ma, natuurlijk wel. Zeg op.

TREES: (*verlegen*) Nou, hihhi, 't is wel een beetje gênant.

KATJA: Kom op!

TREES: Mijn kalfje...

KATJA/GREET/MIES: KALFJE??

TREES: Ja, hij had van die trouwe ogen en hij liep zo dartelend.

MIES: Het is natuurlijk heel lang geleden.

GREET: Je zou met die vier mannen toch al een aardig klein

dierentuintje op touw kunnen zetten.

KATJA: Maar nu weet ik nog niet of mijn gsm het nu doet. *(bekijkt mobieltje weer en legt het op tafel)*

MIES: Zeg, volgens mij heb ik precies dezelfde. *(pakt mobieltje erbij en legt het ernaast)*

GREET: Het lijkt wel... *(pakt die van haar erbij en legt hem er ook naast)*

KATJA: Hoe is 't mogelijk? Alle drie dezelfde.

MIES: Zeg mam, heb jij soms ook...?

TREES: Ben je gek? Wij hebben nog zo'n toestel dat aan de muur hangt. Dat kun je ook niet kwijtraken.

GREET: Moeder, je bent van een ander tijdperk. Wie heeft er nu geen mobieltje? *(er wordt geklopt)*

TREES: Ah, daar zul je Suzan hebben.

KATJA: De vredesmacht!

MIES: Een UFOR-troep op zich.

GREET doet deur 1 open.

KEES: *(op)* VERRASSING!!! *(iedereen kijkt hem verbaasd aan)*

TREES: Kees, wat doe jij hier nou?

KEES: *(nog steeds blijmoedig)* Het leek me zo leuk dat ik totaal onverwacht achter jullie aan kwam.

TREES: En je moest een hele week werken...

KEES: Grapje!

KATJA: *(niet echt blij)* Goh...

MIES: *(ook niet enthousiast)* Leuk...

KEES: *(heeft niets in de gaten)* En 't is geloof ik net op 't nippertje dat ik gearriveerd ben, want de sneeuwbergen worden hoger en hoger. Daar is straks geen doorkomen meer aan.

GREET: Vader toch, je had wel ergens kunnen stranden in de sneeuw.

KEES: Ja, nu je dat zegt, daar ergens ter hoogte van de laatste verkeerslichten was ook een auto gestrand langs de kant van de weg, daar stond een soldaat aan die auto te prutsen. Van een afstandje leek het je zuster wel, Trees... *(lacht. Trees en de anderen kijken elkaar veelbetekenend aan. Kees heeft niets in de gaten)* En zoals je weet heb ik het niet zo op majoors en andere officieren, dus heb ik hem *(lachend)* "OF HAAR" lekker laten doen. Ik ben d'r zo *(maakt een scheetgeluid)* aan voorbij gereden.

TREES: Kees, dat kun je toch niet doen, iemand zo maar laten staan.

KEES: Een soldaat moet ons land redden, het zou toch wel erg van de zotte zijn als die zich niet kon redden met een kapotte auto.

MIES: Een goed soldaat is voor de oorlog paraat.

KEES: Ik zou 't zelf niet beter kunnen zeggen. En dus laat zo'n militair zich natuurlijk niet afschrikken door zo'n beetje sneeuw. *(doet jas uit)*

KATJA: Een beetje sneeuw? (*kijkt naar buiten*) Er ligt nu ongeveer één meter twintig.

GREET: Maar een soldaat of een officier is opgeleid om in de ergste omstandigheden te handelen; hitte in de woestijn, regen in de bergen...

MIES: En sneeuw in Zaamslag.

TREES: Vroeger waren er hier ook soldaten gelegerd weet ik nog...

KEES: Ja, in de oorlog natuurlijk, dan waren er overal soldaten gelegerd.

TREES: Nee, in de jaren zeventig. Toen regende het een zomer zo erg dat de bieten niet gerooid konden worden met tractoren en toen kwamen de soldaten de oogst binnen halen.

KATJA: Dus daar kun je als soldaat ook nog voor ingezet worden.

MIES: Als soldaten daarvoor allemaal opgeleid zijn, kunnen we tante Suzan wel eens laten komen om onze tuin te doen.

KEES: (*zijn stemming slaat helemaal om*) Ik wil de naam Suzan hier niet horen. En ze komt zeker niet aan mijn tuin!

GREET: Waarschijnlijk verschrompelt het onkruid van ellende bij haar verschijning, vader.

KEES: Ja, en de rest van de planten ook, ik dank je hartelijk.

TREES: Kees, zo praat je toch niet over mijn zuster.

KEES: Mens, mijn darmflora speelt er van op als alleen haar naam nog maar genoemd wordt.

TREES: Uuhhh. (*durft het niet te vertellen*)

MIES: Tsja vader, dan zullen we een slaapgelegenheid voor je moeten maken.

KATJA: Waar moeten we hem leggen?

KEES: Naast je moeder natuurlijk.

GREET: Daar ligt al iemand anders naast...

KEES: Huh??

TREES: Uuhh, Greet zei: "Dat heeft toch geen haast." (*dochteren kijken Trees verbaasd aan*)

KEES: Nee, 't is nog lang geen avond, da's waar. Is 't er al koffie?

KATJA: Die zal inmiddels wel al doorgelopen zijn. Ik haal het wel even. (*af door 2*)

TREES: Er zullen toch wel dekens zijn hier in huis?

KEES: Ik ga wel eens even kijken. Daar zijn de slaapkamers zeker?

TREES: Ja. (*Kees af door 2*)

MIES: Moeder, waarom zeg je nu niet dat tante Suzan ook komt?

TREES: Nou, ik wou 't nog even gezellig houden. Je zag toch wel hoe z'n humeur omsloeg toen de naam Suzan genoemd werd?

GREET: Ja, maar je ontkomt er natuurlijk toch niet aan. Straks staat ze

voor de deur en dan is de ramp veel groter.

MIES: Maar misschien weet ik wel wat. Ik heb van de dokter slaaptabletten waar je vrijwel direct van onder zeil gaat. Toen ik zei dat ik op vakantie ging, dacht hij blijkbaar dat ik voor zes weken ging, want toen gaf hij me gelijk een vrachtwagenlading mee.

TREES: Dat is 't, zodra Suzan arriveert geven we vader zo'n pilletje.

KATJA: *(op met koffie)* Pilletje? Is er iemand ziek?

GREET: Nee, Katja; we bereiden ons voor op de ramp "Vader versus majoor Suzan".

KATJA: Ja, we kunnen dat weekje rust wel op onze buik schrijven!

MIES: Dus niet. We geven vader een slaappil zodra tante Suzan aankomt.

KATJA: Wie heeft er hier slaappillen bij zich?

TREES: Mies. Zeg Mies, waarom heb jij eigenlijk slaappillen?

MIES: Nou... vanwege slapeloosheid natuurlijk.

GREET: Ja, logisch eigenlijk, haha.

KATJA schenkt de koffie in.

TREES: Hèhè, dat is een pak van mijn hart.

KATJA: Nou, je hebt natuurlijk kans dat tante Suzan hier gewoon niet geraakt.

TREES: Hè, toe zeg. Laten we daar nu niet aan denken. Misschien kun je beter die pilletjes maar klaar leggen Mies, want we moeten ze natuurlijk wel zo snel mogelijk toe kunnen dienen als 't zo ver is. *(Mies pakt haar handtas en haalt er een doosje pilletjes uit, doet doosje open en laat wat pilletjes zien)*

GREET: Goh, die zijn klein.

KATJA: 't Lijken wel van die zoetjes die GertJan altijd in zijn koffie doet.

TREES: Dan heb ik een goed idee; we doen ze in zo'n dispenser!

MIES: In een wat?

TREES: Een dispenser. Dat is zo'n ding waar je zoetjes in doet om ze d'r dan weer uit te klikken.

KATJA: Klinkt zinvol. En heb je zo'n ding?

TREES: Ik heb er zo eentje in de keuken hier zien staan. *(gaat af door 2)*

GREET: Je moet natuurlijk wel weten hoe lang je d'r van onder zeil bent.

MIES: Dat gaat meestal per kilo gewicht.

KATJA: *(kijkt geringschattend)* Hoeveel gebruik jij er dan wel?

MIES: Nou, per kilo gewicht.

TREES: *(op met dispenser)* Zoououou, hier is 'tie al. *(maakt dispenser open)*

TREES: Oh, d'r zitten nog zoetjes in. *(gooit zoetjes op de tafel)*

GREET: En nu de pilletjes er in. *(doet samen met Trees de pillen in de dispenser)*

TREES: Zooo, die zet ik bij de koffie. *(af door 2)*

MIES: Ik ga eens kijken waar vader uithangt, dan roep ik hem zo wel aan de koffie. *(ook af door 2)*

KATJA: En ik ga buiten even kijken of ik tante Suzan nog niet zie komen.

GREET: Ja, een wervelstorm zie je meestal van verre aankomen. *(Katja af door 1. Mies pakt medicijndoosje waar de slaaptabletten uitgekomen zijn)*

MIES: Eens even de bijsluiter lezen, want je weet maar nooit wat je die arme man allemaal aandoet! *(leest)* ... "In geval van zwangerschap of kinderwens..." *(kijkt even nadenkend voor zich)* Nee, vader is vast niet... "Kans op verheviging van de menstruatie".

GREET: ...Zal bij vader ook wel loslopen.

MIES: ..."Kan denkvermogen ernstig verminderen".

GREET: ...Dat kan bijna niet meer bij vader...

MIES: "Veroorzaakt in sommige gevallen diarree". Ik word er niet vrolijk van. *(ziet zoetjes op de tafel liggen)* O? Misschien kan ik die zoetjes beter opruimen. Weet je wat? Die stop ik dan in het doosje. *(doet dat)* En waar laat ik dat doosje? In de kast maar. *(doet doosje in de kast. Er gaat een van de mobiele telefoons af)*

GREET: O? Wie z'n telefoontje is dat nu? Nou ja, ik pak 't maar... *(twijfelt)* Welke is 't nu? Die? *(pakt er een op en luistert er aan)* Nee. Die andere? *(weer oppakken en luisteren)* Nee. Dan moet het die wel wezen. *(als ze hem pakt, stopt het overgaan)* Ja, hèhè! Ze hebben wel lekker geduld zeg. Maar wie z'n telefoon is het nu? Ik zie geen verschil. Nou ja; ik luister maar even op de voice-mail, je weet maar nooit. *(drukt een paar toetsen in en luistert: terwijl ze luistert krijgt ze een blik van verbijstering)* Als het bericht afgelopen is, haalt ze diep adem: "Dat zal toch niet waar zijn?" Nog eens... *(drukt weer voor de voice-mail en luistert weer. Als het bericht afgelopen is, herhaalt ze het voor zichzelf)* "Katja, 't is met Wim hier. Ik moet de uitslag van de test weten. Laat het mij zo snel mogelijk weten, dan weet ik wat me te doen staat!"

MIES: Katja zal toch niet...? De stiekemer. Wie zou die Wim wel wezen?

GREET: En maar heilig doen over d'r GertJan!!!

KEES: *(op)* Aha, koffie. Daar ben ik aan toe. *(gaat ervoor zitten)*

KATJA: *(op)* Brrr...

GREET: Kind, was je nu nog steeds buiten; je had wel dood kunnen vriezen.

KEES: Ja, net als die soldaat, haha.

MIES: Vader, soldaten vriezen niet dood. Een goed soldaat is voor de oorlog paraat.

KEES: Nou, gelukkig is 't nu geen oorlog, maar vreedstijd. Laat die soldaten maar in de kazernes zitten wachten tot de oorlog uitbreekt.

GREET: Maar dat kan nog wel honderd jaar duren.

KEES: Des te beter. Bepaalde soldaten en zeker bepaalde officieren mogen van mij best voor honderd jaar wegblijven. En nog wel langer ook.

KATJA: Ik zag in de verte een schim naderen... *(dochteren kijken elkaar aan)*

KEES: Da's vast en zeker een boer die z'n koeien aan het binnenhalen is.

GREET: Zeg vader, heb je wel een zoetje in je koffie gedaan?

KEES: Nee, waarom zou ik een zoetje.... *(wordt onderbroken)*

MIES: *(onderbreekt)* Da's veel beter voor je, vader. *(pakt dispenser en klikt twee pilletjes in de koffiebeker)*

KEES: Wat doe je nu? Ik doe nooit zoetjes in mijn koffie?

GREET: Al die suiker is ook niet goed voor je.

KEES: Maar ik gebruik nooit suiker...

MIES: Dan is 't altijd nog beter voor je stoelgang.

GREET: Ja, 't zijn biologische zoetjes.

KATJA: *(bezorgd)* Zal ik nog eens buiten gaan kijken?

KEES: In die kou?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto